

Arrest

nr. 168 573 van 27 mei 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 18 maart 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 februari 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 15 april 2015 met referentenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 april 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 mei 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat S. DEBRUYNE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Pakistaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 1 april 1981.

Op 13 mei 2004 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 9 september 2004 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing waarbij de aanvraag op grond van artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard.

Op 9 september 2004 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 8 oktober 2004 dient de verzoekende partij een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet.

Op 14 februari 2005 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing waarbij de aanvraag op grond van artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard.

Op 10 maart 2005 dient de verzoekende partij een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet.

Op 5 augustus 2005 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing waarbij de aanvraag op grond van artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard.

Op 31 januari 2006 wordt de verzoekende partij door de correctionele rechtbank te Brugge veroordeeld tot 1 jaar gevangenisstraf voor de aanranding van een minderjarige. Op 14 september 2006 bevestigt het Hof van Beroep te Gent het vonnis van 31 januari 2006.

Op 23 februari 2006 wordt de verzoekende partij aangehouden en opgesloten in de gevangenis te Brugge.

Op 3 oktober 2006 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

Op 4 juni 2008 trouwt de verzoekende partij met G.P., die de Belgische nationaliteit bezit.

Op 8 april 2009 dient de verzoekende partij een aanvraag in van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie als echtgenoot.

Op 25 september 2009 ontvangt de verzoekende partij een F-kaart.

Op 8 februari 2010 neemt het College van Burgemeester en Schepenen van de stad Brugge de beslissing waarbij geweigerd wordt het huwelijk van de verzoekende partij te aanvaarden.

Op 25 mei 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Op 17 mei 2011 verklaart de rechtbank van eerste aanleg te Brugge de beslissing van 8 februari 2010 gegrond. Op 21 juni 2012 wordt dit vonnis bevestigd door het Hof van Beroep te Gent.

Op 8 oktober 2014 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf van meer drie maanden op grond van artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet.

Op 13 november 2014 neemt de gemachtigde van de burgemeester van de stad Brugge de beslissing tot niet-inoverwegingname van de aanvraag op grond van artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet.

Op 17 februari 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

Bevel om het grondgebied te verlaten

De heer, die verklaart te heten:
naam: M.(...)
voornaam: A.(...)
geboortedatum: 01.04.1981
geboorteplaats: Mandi Bahauddin
nationaliteit: Pakistan

In voorkomend geval, ALIAS:

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,
binnen *dagen na de kennisgeving / uiterlijk op 19/03/2015*

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1 :

■ *1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;*
De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum.
Een buitenlands huwelijk geeft hem bovendien niet automatisch recht op verblijf."

Op 17 februari 2015 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118*), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, Raad van State. *Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413*).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering, volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het belang moet bestaan op het moment van het indienen van het beroep en moet tevens blijven voortbestaan tot op het ogenblik van de uitspraak.

Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang van de verzoekende partij, komt het haar toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

De bestreden beslissing is een bevel om het grondgebied te verlaten. Op de terechtzitting stelt de advocaat van de verzoekende partij dat de verzoekende partij vrijwillig het grondgebied heeft verlaten. De advocaat van de verzoekende partij stelt dat zij zich voor de vraag naar het belang naar de wijsheid van de Raad zal gedragen. De verzoekende partij toont bijgevolg niet aan welk actueel belang zij nog zou kunnen hebben bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Het beroep tot nietigverklaring tegen de bestreden beslissing is derhalve onontvankelijk.

3. Kosten

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 175 euro dient te worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 175 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend zestien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. RYCKASEYS